

St. Ilj pod Turjakom. Naši vrli fantje pripravljajo potom fantovskega odseka tukajšnjega Bralnega društva narodno igro »Miklova Zala« in se že sedaj ob času vprizoritve priporočajo za obilno udeležbo. Vsi Sentiljčani moramo biti veseli, da imamo tako vzorne fante, ki namesto po gostilnah požrtvovalno delajo na polju kršč. prosvete. — Dne 17. maja je imel pri nas pre-

davanje v šoli dr. Radšel o zatiranju jetike, te zahrbtnje morilke toliko mladih ljudi, ki bi lahko ljudem koristili, a morajo v prezgodnji grob. Ker se pri nas jetika ni tako razširjena, zato se odzovimo prošnji predavatelja in darujemo 1 Din za Protituberkulozno igro.

Smartno ob Paki. O Binkošti bomo priredili Slomškovo akademijo s pestrnim sporedom.

losti se je od rajnega poslovil v kratkih in jednatih besedah tovarniški delavec Franc Frangeš iz Sesterž, a ob odprtem grobu pa v prisrčnem govoru domači g. župnik. Rajni naj počiva v miru! Udovi s hčerkicami in sorodniki naše iskreno sožalje!

Medvece pri Majšperku. V petek dne 8. maja je ob 5. uri zjutraj umrla Katarina Unuk, posestnica v Medvecih. Rajna je bolehalo precej časa in bila celo zimo priklenjena na bolniško postelj. Bila je prava krščanska mati in vzgojila vse svoje otroke v pravem krščanskem duhu. Šla je za svojim možem, kateri je umrl pred letom dni. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. maja. Tako smo imeli kar dva pogreba isti dan. Zapušča odrasli dve hčeri in enega sina. Draga sosedica, počivaj v miru! Hčerama in sorodnikom naše sožalje!

Vojnik pri Celju. V šmarjeti je umrl v starosti 82 let Simon Crepinšek. Rajni je bil vzgleden mož, dejanski kristjan in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pokoj njegovi duši, preostalim naše sožalje!

Braslovče. Zapustil nas je Vaši Franc, po dom. Rakov ata, ugleden posestnik iz Topovelj. Rajni je bil dober krščanski oče osim otrokom in zelo blag mož ženi, ki mu je umrla pred enim letom. Ena hči se je posvetila redovnem življenju. V njegovo hišo so prihajali samo katoliški časopisi, med njimi seveda tudi »Slovenski gospodar«. Bil je vnet pristaš bivše SLS. Svoje dni je bil v odboru Bralnega društva in v občinskem odboru; veliko zaslug ima za orlovaško šolo, saj je bil prvi predsednik šolskega odbora, katero dolžnost je vršil dolga leta. Več let je bil predsednik šolskega odbora v Braslovčah. Dočakal je lepo starost 81 let. Bog mu bo di dober plačnik! Preostalim pa naše iskreno sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. V zadnjem času smo imeli dva pogreba. Žagarju Florijanu Razborknik je umrl dveletni sinček Mihec. Pri Sv. Antonu št. 33 pa je zatisnila po dolgem bolehanju svoje oči k večnemu počitku Marija Mrak, roj. Meršnik, prevžitkarica. Naj v miru počivata!

St. Ilj v Slov. goricah. V Selnici ob Muri je umrl prejšnji četrtek Mirko Horvat, občinski odbornik občine St. Ilj in posestnik ter usnjari po poklicu. Horvat je bil zelo agilen pristaš bivše SLS in zelo živahno je tudi sodeloval pri organizaciji JRZ. Pri zadnjih občinskih volitvah v St. Ilju je agitiral za zmago naše stranke, kakor malo drugi. V spodnji Selnici je pridobil vse volilce za našo listo. Horvat je bil po rodu iz Medžimurja, torej je po rojstvu Hrvat, ali vendar se je štel med Slovence, češ, vsi Slovenci, ki bivajo na Hrvaškem, držijo s Hrvati, tako moramo tudi Hrvati, ki smo naseljeni v Sloveniji, držati s Slovenci in z našim voditeljem g. dr. Korošcem. Horvat je bil tudi zvest katoličan in je verno izvrševal svoje verske dolžnosti. Pokopali smo dobrega našega moža v soboto. Celi občinski odbor se je udeležil pogreba in še mnogo drugega občinstva. Svetila mu večna luč!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Tukaj smo pokopali v starosti 74 let umrlega čevljarja Jožefa Pečko iz Gočove. Rajni je bil naročnik »Slovenskega gospodarja« in zapušča žalujočega sina in hčerko. Svetila mu večna luč!

Medvece-Majšperk. Dne 7. maja so stavili delavci žične železnice in železniške proge Medvece pod vodstvom g. Vagnerja nosilnik št. 22 v goz-

du med Medvecami in Pesjem. Okoli pol 3. ure popoldan so nesli delavci prečnik pod nosilnik, da bi ga z vrmi potegnili na določeno mesto. Prav v trenutku, ko so delavci prinesli pod nosilnik nov prečnik, se je stari valed težke nosilne žice strl in je padla polovica prečnika tovarniškemu delavcu in tesarju Stefanu Božičko na desno plat glave, da se je nezavesten zgrudil na tla. Ponesrečenca so zanesli k posestniku Matevžu Dvoršaku ter so se trudili, da ga spravijo k zavesti, a ves trud je bil zaman. G. Vagner je takoj stekel k 10 minut oddaljenemu telefonu ter sporočil o nesreči v tovarno Majšperk-Hamre, katera je takoj poslala svoj avto, kateri je ponesrečenca prepeljal v ptujsko bolnico. Kljub zdravniški oskrbi je ostal ponesrečen v nezvesti do 8. maja ter ob 5. uri zjutraj za poškodbami umrl v starosti 25 let. Tovarna je dala pokojnika na željo njegove užalošene žene prepeljati na njegov dom, kjer so ga položili na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m. dopoldan na farno pokopališče v Majšperku. Pred hišo za-

Sv. Anton na Pohorju. Že od davnih časov se vrši v naši romarski cerkvi na binkoštni ponedeljek velik romarski shod, drugi največji v cerkvenem letu. Na binkoštni ponedeljek bo dvojno sv. opravilo: ob 6. uri in slovesno ob desetih.

Sv. Martin na Pohorju. Na tukajšnji farni cerkvi je bila temeljita poprava in obnovitev strelovida, pozlačenje križa in jabolke na stolpu, istočasno se je popravila tudi streha, žleblni odvod, kakor vsa kleparska dela. Stolp izgleda sedaj kakor iz skatijice vzet. Hvala g. župniku, cerkvenemu ključarju Vrečko Juriju in cerkovniku Jožefu Lempi, ki je pobiral po fari denar. Delo je izvršila znana tvrdka Anton Romih, kleparstvo

silo 100 milijonov lir. S to vsoto se bodo lotili Abesinije iz katere bodo iztisnili, kar se bo dalo koj na prvi pogled. Veliko število inženjerjev, zdravnikov, kmetov in delavcev se je že prijavilo za izselitev v vzhodno Afriko, kjer bodo pričeli takoj z deli za temeljito izkoriščanje abesinskih naravnih bogastev.

Italijani uvajajo upravo v zasledeno ozemlje.

Italijani bodo Abesinijo razdelili v tri velike pokrajine v katerih bodo vladali guvernerji. Sedeži gubernij bodo v Hararju, Gondarju in nekem večjem mestu v zapadni Abesiniji. Velike ceste nameravajo zgraditi iz Addis Abebe preko Desija in Makale do Masaua, ki je deloma že

»Laže. Vse je narobe čula.«
»Ti se lažeš, da ti kar iz ust smrdi.«
»Nazaj mora k družini. Tam bodo možje razsodili, če se ji je res krivica zgodila.«

»Tako noro se pišče ni, da ti bo lisici v brlog lezlo pravico iskat. Ne, midve pojdeva v mesto na sodnijo; tam bova vse povedali.«

»Vanda!« je zagrmel ciganski poglavar. »Ti veš, da morajo vsi naši moški in ženske baša poslušati. Kaj tiste čaka, ki tega ne storijo, to veš tudi.«

Ciganica se je zopet krčevito oklenila Jerce in jo rotila:

»Ljuba žena, ne daj me, ne daj me! Tvoja hočem biti. Kakor pes ti bom verna.«

»Vanda,« je zarohnel cigan, »še zadnjič te vprašam, ali hočeš z menoj? Da ali ne?«

»Ne, ne, ne!«

Tedaj je cigan pobesnel. Zasukal se je okoli sebe, iskal kaj po travi ter pobral kamen. Toda v tem se je Jerca rešila dekleta, naglo je segla v koš in privlekla iz njega velik revolver. Namerila je na cigana in se mu približala:

»Ali boš izpustil kamen, razbojnik? Pri tej priči! Sicer te ustrelim kakor mače.«

Ko cigan ni koj ubogal, mu je ustrelila nad glavo v zrak: pof! Dedec se je zvrnil po tleh in je obležal in se ni ganil. Potovka se je hudo prestrašila, stopila k njemu in dejala:

»Za božjo voljo, saj te vendar nisem zadela! Ni mogoče!«

Tedaj je cigan planil pokonci, skočil k dekletu in jo s tako silo udaril s pestjo po glavi, da je zahrpljala in se zgrudila. Hudobnež pa se je spustil po bregu, zakrohotal se je in izginil v gozdu. Za trenutek je bila Jerca trda, potem pa je sprožila tri strele za beguncem, ne da bi merila na njega. Revolver je vrgla v koš in počenila zraven dekleta, ki je težko soplo in bilo po obrazu vse s krvjo oblit. Dvignila ji je glavo in jo poklicala po imenu. Ciganka pa ni dala glasu od sebe, le zdaj in zdaj je rahlo zajejala. Medtem so se sem od Ravnjakove meje prikazali ljudje, ki jih je privabilo streljanje. Jerca jim je pomahala in jih jela klicati, naj hitro pridejo. Nista še minuli dve minuti in Ravnjakova hlapca Lipe in Florijan sta pritekla, za njima še dekla Kristina, slabotna ženkica v tridesetih letih. Ko jo ta zagledala ciganico na tleh, je zavpila:

»Ježeš Marija, kaj je to? Kdo je žensko ustrelil?«

»Dekle je, dekle,« je dejala Jerca, »nihče je ni ustrelil, ampak pobil jo je neki surovina.«

Na kratko je povedala, kaj in kako se je zgodilo. Kristino je tako presunilo, da so se ji solze pocedile; k ciganiči je počenila in ji z ruto jela brisati kri z obraza.

»Saj ni mrzla in kri ji le iz nosa teče,« je v joku menila. »Menda vendar ne bo umrla, kaj, Jerca?«

in inštalacijsko strelovodno podjetje v Mariboru, pod vodstvom g. Otona Horvat.

St. Peter pri Mariboru. Na sedmini po pokojnem Ivanu Kraner v Ruperčah se je nabralo za dobrodelne namene 75 Din. — V Trčovi se je poročil posestnik Liponik Karol s Pleteršek Terezijo iz Zrkovc. Bilo srečno! — Dobili smo novega pismonošo, domačina Protner Josipa. Da bi nam le donášal samo vesele novice, pa malo slabega. Najbolj dobrodošel bi bil denar, katerega nam na vseh koncih in krajih manjka. — Zadnjo deževje je napravilo precej škode. Sadna letina ne bo ravno obilna. — Radi Slomškovih slavnosti v Mariboru bo treba naše žegnanje na praznik sv. Petra prestaviti na naslednjo nedeljo. — Naši fantje bodo pri vpriporitvi igre »Slovanska apostola« ob Slomškovih praznikih sodelovali kot konjeniki.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Opozarjamo na ustanovitev srezke Kmečke zveze za srez Maribor, ki bo na binkoštni ponedeljek dne 1. junija t. l., pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, in sicer ob desetih dopoldne v posojilniški dvorani. Naj vsaka župnija iz omenjenega sreza pošlje vsaj 3—4 moše, ki se zanimajo za sodobna in pereča vprašanja kmečkega stanu; posebej pa še vabimo naše kmečke fante kot nosilce naše bodočnosti!

Št. Ilj pod Turjakom. Pred kratkim sta se poročila dva vzorna fanta Ramšak Franc z Vavkanovo Juliko in Vavken Miha z Jakobovo Miko. Ker v omenjene hiše prihajaš že dolgo vrsto let tudi ti, dragi nam »Slovenski gospodar«, zato kot njihov prijatelj in svetovalec želiš novoročencima paroma mnogo božjega blagoslova v novem stanu. — Naši kmetje pa si ustanavljajo Kmečko zvezo. G. dr. Anton Korošec nam je priporil zopet svobodo, zato je v okviru zakonov izrabljamo svobodno gibanje. Z združenimi močmi na delo, pokažimo svojo stanovsko zavest, da si ne pustimo krati pravice, ki nam po božjem in tudi človeškem pojmovanju pripadajo. — Sadjarska podružnica namerava graditi sušilnico za sadje. Ako ji bo treba pomoči, priskočimo na pomoč, kajti treba bo sadje tudi drugače izkoriščati, ne samo za mošt in žganje, ki rodi marsikje strašne posledice. — Gasilno društvo pripravlja nakup motorne brizgalne in upamo, se se bo z združenimi močmi to dalo doseči!

Ponkvice pri Sv. Vidu-Grobelno. Že v splošnem pričakovanju je bila na praznik Vnebohoda slovesna blagoslovitev kapelice in krasnega kipa Marije Pomočnice pri posestniku Florjanu Gajšek v Ponkvi. Slovesnosti sta se udeležila Franc Gajšek in Marija Esih, rojena Gajšek, ki sta obhajala pred enim letom zlato poroko. Vsem, ki smo prisostvovali tej slovesnosti, nam ostane ta dan v trajnem spominu!

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMILJANIM S PRITISKOM KRV, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda deluje mlo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Šmartno ob Paki. Lepo je sedaj pri nas. Povsod v naravi bujno življenje, ki vzbuja v nas up na dobro letino. Vse lepo kaže, tako tudi še oni, ki so bili prizadeti od toče ali pozebe lani, z upom gledajo v bodočnost. Saj je veselo, če je kjuder poln, pa bomo zapopevali. Bogu hvala, ki nam daje sladko vinsko kapljico. Sicer pa tudi pri nas straši kriza. Zelitev je malo, kar se je dobilo za hmelj ali vino, je precej skopnelo, pa tudi birma je segla v žep. Pa upanje hodi pred nami!

Sv. Rupert nad Laškim. Občinske ceste v št. Rupertu so v sedanjem deževnem vremenu cele mlakuže in močvirja, ker za nas ni denarja na občini. Tako se skrbi sedaj pri nas za ceste. — Drugi primer: Tukaj imamo štirirazredno šolo in nastavljen štiri učitelje; poučujeta pa le dva učitelja, dva pa imata dopust menda do konca leta; otroci imajo pouk le vsak drugi dan; to traja že skoro celo leto, a nihče se ne zmeni za to. Krivica, ki se nam je storila leta 1933, ko so nam raztrgali občino, še sedaj ni popravljena. Predložili smo oblasti pravilno sestavljeno prošnjo s 70% podpisov občanov, ki zahtevajo, da se krivica popravi. Stvar pa še ni dosedaj rešena.

Dol pri Hrastniku. Tukajšnja katoliška družba so, namesto venca na drob pokojnega žup-

nika Gorjup Petra, darovala za kn.-šk. dijaško semenišče v Mariboru 400 Din. V imenu dijakov semeniščanov prisrčen Bog plačaj!

Dubrava pri Zavrču. Na »Mačkov« shod, na katerega so pričakovali do 15.000 ljudi, je prišlo le kakih 2500 in to po ogromni večini s hrvaške strani. Slovencev je bilo bore malo in še ti so prišli samo iz radovednosti. Značilno je, da je bilo domačinov prav malo; predobro namreč poznajo nasilen način agitacije »Mačkovi« pristašev, ki ga morajo občutiti dostikrat na lastni koži. Neka hiša v Dubravi, ki je bila v zastavah, je morala sneti slovensko zastavo in obesiti hrvaško. Vsi govori so izzveneli v sovražstvu do dr. Korošca. Najbolj se je v tem odlikoval odvetnik dr. Dobovišek iz Celja. Slovesen zaključek shoda je bilo streljanje po Goričanski grabi. »Mačkova« stranka naj ostane na Hrvaškem, mi pa se držimo dr. Korošca!

Peter Rešetar rešetari.

Krušna mati JNS. Veste, da si JNS domi-ljuje in sama sebe imenuje, da nam je bila krušna mati. Nekaterim je že bila, po dvakrat, trikrat tudi, toda večinoma pa nam je bila kruta mačeha! Naš narod pa je bil uboga Jerica, ki jo je mačeha česala, da je vsa krvavela. Pa veste, da si sedaj ta kruta mačeha našega naroda zopet brusi glavnik, da bi česala ubogo Jerico? Treba bo temu glavniku zobe potreti!

Pozabljenost je slaba lastnost! Ali vam je že znano, da ima naš narod tudi slabe lastnosti? Ena med temi je, da hitro pozabi na onega, ki ga je bičal. Tako je pozabil tudi na JNS. Komaj leto dni je od nasilnih volitev in že ni več tega v spominu naroda. To sem mogel spoznati zaradi tega, ker vidim, da so si ti murni JNS-arski upali na dan. Delajo si korajžo, da bodo še zavládali. Računajo na pozabljenost naroda. Toda dokler bom živel jaz Peter Rešetar, tako dolgo ne bodo mirno spali! Zbral bom ljudi, naložili si bomo rešeta in šli do vsake vasi in vse preresetali, da narod ne pozabi!

Agrarna reforma »Kmetijskega lista«. »Kmet. list« se baha z agrarno reformo, kako je prišla v zadevi Pekar narodu v korist in da mu bo sedaj v škodo, ako se protizakonito dejanje ne popravi. Ta list pa nič ne piše, kako se je vršila agrarna reforma v drugi okolici Maribora,

Ta se je odrezala:

»Zdaj ni, da bi čenčali; pomagati moramo. Ti, Florijan, pojdi dol po dohtarja; pa k orožnikom stopi in povej, naj primejo cigana, ker je dekle ubil! — Ti, Liše, nesi moj koš na Ravne pa Nani, Ravnici, naroči, naj pripravi posteljo za hudo ranjeno žensko! Midve s Kristino jo bova spravili in pripeljali gor.«

»Zakaj bi prav na Ravne morala s ciganico?« je ugovarjal Liše.

»Kam pa drugam? Menda na planino gor h kakim drvarjem?« se je potovka hudobavčevala. »Najbliže so Ravne in prostora imate tudi dovolj. — Salabolski dedci! Za nobeno figo niste. Če mi takoj ne opravita, kakor sem rekla, in če dekle umre, je vajina krivda in se smeta kar pripraviti, da vaju za pol leta zašijejo.«

Zdaj se hlapca nista več obirala in sta koj ubogala. Jerca pa je poskušala ranjeno dekle vzdigniti in Kristina ji je pomagala. Toda komaj sta jo nekoliko vzravnali, je začela cigana bruhati in stokati. Kristina se je tako prestrašila, da jo je zopet posilil jok in je na svoji strani spustila, da je dekle omahnilo.

»Ti tudi nisi za nič,« se je kregala Jerca. »Taka mila Jera, ki ti ne zna drugega, kakor solze točiti!«

Sama je prišla ciganico, jo vzdignila in nesla kakor otroka čez travnik navzgor.

II.

Bilo je osem dni po tem. V ponosnem domu na Ravnah so sedeli danes v prostorni hiši trije ljudje: vdova Nana, ki je bila mati Ravnica in nekako tistih let kakor potovka; njen brat Miha, hudomušen stric kakih šestdesetih let, — in Jerca. Videz je bil, da se za nekaj dajejo.

»Nikar, Jerca,« je rekla Nana s svojim tenkim, mehkim glasom; »čeprav sva si dobri, ampak kaj takega pa ne moreš od mene zahtevati.«

»Nič drugega ne zahtevam kakor to, kar nam katekizem veli,« je zabrundala potovka.

»Svoje smo po krščansko opravili; dohtarja smo plačali in kar je v apoteki bilo, stregli smo, kakor da je naša ...«

»Zdaj pa jo hočeš nagnati, ko je še vsa bolna.«

»Nikakor ne! Lahko ostane, dokler ne bo zdrava.«

»To zna še dolgo trajati.«

»Ne. Zdravnik meni, da so se ji sicer možgani nevarno pretresli, ampak zdaj je prestala. Pravi, da je močne narave in bo čez nekaj dni že čisto zdrava.«

»Kaj pa naj potem počne, če jo kakor garjevo ovco naženete, brez dinarja, brez obleke, brez ...«

»Kaj? Bo morala pač tja nazaj, odkoder je prišla — k ciganom,« se je oglašil Miha.

»Teslo ti!« se je zadržala Jerca. »Sama jim naj gre v pest, da jo bo tisti divjak do kraja ubil, kaj?«

Dalje sledi.

dograjena vzdolž železniške proge preko Sarda v Asab, v Gondar in od tam mimo Tanskega jezera proti Om Agerju proti Diredavi, Hararju in Džidžigi ter proti jugu skozi deželo Džimo. Posebno cesto bodo pozneje zgradili tudi v deželo Volego, ki je bogata na rudah. Pripravljajo se tudi že načrti za izvedbo prvega modernega ljudskega štetja v Abesiniji.

Preosnova cesarske municijske tovarne v tvornico za mehan. popravila.

Cesarska tovarna za izdelovanje nabojev v Addis Abebi, opremljena z modernimi angleškimi stroji, ki jo je vodilo francosko osobje, je zopet v obratu in so jo spremenili v tovarno za mehanična popravila.